

med, er det sket under Forudsætninger, der nu ere bristede. Ja, det er meget muligt, men det ærede Medlem har aldrig mig vitterligt, udtalt, at han kun under saadanne Forudsætninger stemte for dette og det andet Lovforslag, og det ærede Medlem har givet al Anledning til at tro, at der ingen saadanne Forudsætninger var, derved at det ærede Medlem, om jeg ikke husker meget fejl, har været med til at stemme Sammenkoblingsparagraffen ud af Lovforslaget, thi i det Øjeblik det ærede Medlem stemte for, at Sammenkoblingsparagraffen skulde gaa ud og samtidig stemte for Lovforslagets Overgang til Landstinget i den Affattelse, Flertallet havde givet det, maatte det ærede Medlem vide, at det var ude af hans Haand, hvis vi ingen Toldlov fik, at forhindre, at vi alligevel fik dette Lovforslag, hvis nemlig Landstinget havde modtaget det, saaledes som det kom fra Folketinget. Det ærede Medlem kan have fuldkommen Ret til at sige, at da hans Indvendinger ikke tidligere ere imødegaaede og heller ikke i Dag ere imødegaaede, saa ere de ikke imødegaaede, men det ærede Medlem har ikke deraf Ret til at slutte, at hans Indvendinger dermed uden videre allesammen ere anerkendte som rigtige. Jeg kan i og for sig i meget af, hvad det ærede Medlem har sagt, være enig med ham, og jeg kunde ogsaa være enig med ham i at sætte det ind paa Lovforslaget, hvis vi ikke stod i den Stilling, som dette Lovforslags tidligere Behandling har bragt os i, hvis vi stod og behandlede Lovforslaget for første Gang, og uden at være bundne af noget som helst Kompromishensyn. Men da nu netop dette er Tilfældet, mener jeg i alt Fald, at der ikke under et Lovforslags syvende Behandling er nogen som helst Grund til selv paa de Punkter, hvor jeg ikke er enig med det ærede Medlem i hans Indvendinger, at imødegaa dem, efter at han under de 6 tidligere Behandlinger har beholdt sine Indvendinger for sig selv. Jeg er ikke enig med det ærede Medlem for Skelskør (P. Andersen) i, at dette Forslag, hvis det bliver til Lov, vil møde stormfulde Protester fra de smaa Hjem. Selvfølgelig er det noget, vi allesammen vide, at der, naar der indføres en ny Skat, altid vil være nogle Folk, der ere misfornøjede med den, og som ville synes, at det gode gamle var dog meget bedre, men jeg tror rigtignok, at dette Lovforslag, hvis det bliver til Lov, ogsaa i de smaa Hjem, og ikke mindst i de smaa Hjem, vil blive modtaget med Bifald og Velvilje. Jeg

tror, at vi komme til at vente længe, hvis dette bliver til Lov, inden der kommer saadanne Protester frem fra de smaa Hjem, saa at man af den Grund skulde gaa til en Forandring af Lovforslaget, og jeg mener ikke, at Tanken om saadanne mulige Protester skulde afholde os fra nu at vedtage Forslaget i dets tidligere Skikkelse. Det kan være meget rigtigt, naar det ærede Medlem siger, at han ikke har skiftet Standpunkt, for saa vidt som han altsaa har ønsket alle 4 Lovforslag vedtagne paa en Gang, men dette Standpunkt er i alt Fald fra hans Side ikke tidligere kommet til Udtryk paa en saadan Maade, at det blev forstaaeligt for alle. Jeg maa maaske lige over for dette hævde, at jeg saamænd heller ikke har skiftet Standpunkt, thi det ærede Medlem vil maaske mindes, at da Toldloven var til Behandling allerførste Gang i dette Ting i Januar 1897, erklærede jeg paa det bestemteste, at jeg vilde være med til at købe Toldloven for en forhøjet Brændevinsskat. Jeg har alt for høj en Mening om Brændevinsskattens Værdi til, at jeg skulde gaa hen og kaste den letsindigt bort. Det udviklede jeg allerede den Gang, og om end den daværende Finansminister ikke gav mig Ret deri, forekom det mig dog, at jeg kunde se paa hans Ansigt, at han havde den samme høje Opfattelse af Brændevinsskattens Værdi, som jeg gjorde gældende. Til det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) skal jeg blot bemærke, at fra hans Standpunkt forstaar jeg saa godt den Betragtning, at vi saa godt kunne forandre Loven og saa godt sende den til Landstinget i en anden Skikkelse, men dette staar i Forbindelse med, at det ærede Medlem og hans Partifæller i og for sig ikke sætte Pris paa Loven i den Skikkelse, som der maaske endnu er en Mulighed for, at vi kunne faa den, fordi det ærede Medlem og hans Parti betragte den som en skadelig og udemokratisk Lov, saaledes som den gentagne Gange er vedtaget af Folketingets Flertal. Det er en Opfattelse, i hvilken jeg slet ikke er enig med det ærede Medlem, og da jeg heller ikke er enig med det ærede Medlem i, at man allerede nu kan betragte dette Lovforslag og Skatteoverføringslovforslaget som dødt, tror jeg ikke, at det vil være rigtigt at indrette sin Behandling ud fra et saadant Standpunkt. Jeg tror, at der er Liv i den endnu, jeg tror, at der endnu kan være noget Haab og nogen Udsigt til at føre dem igennem, om jeg end villig skal erkende, at Udsigten er saare ringe. Men